

φαίντ' αὖ, κικέρωνα τὸν σοφὸν, κ' ποιητὴν τὸν βιβλίαιον. ὃ
 δὲ πρὸς δύο φησὶν ὁ λόγος οὐδ' ἠρακλῆς, τίνε αὖ δὴ τῶν
 δύο πρὸς δύσμοιρους. Ἀλλ' ὅσι φασὶ κ' ἡμῖν ἄλλοι τὲ πολ-
 λοι χαλοὶ τε καὶ γαστροί. ξύμφημι κ' αὐτὸς. κ' γὰρ αὐτὰ λαῶ
 θ' ὑμᾶς ἐξεδεχόμεν εἰπὼν. πλὴν ὃ ξυνοῖδατε ἑαυτοῖς,
 ὡς ἀθῆναι μόναι τῇ ἐν ἑλλάδι παλαιοῦς ἐξήνεγκαν φιλοσό-
 φους κ' ῥήτορας, ἢ ὅσοι τράφεν, ἢ δ' ἐγένοντο ἐν πάσῃ ἰ-
 ταλία; ἀλλὰ γὰρ ὅς ἀριθμῶ κ' σοφίας παρθέσειν, ὅχ
 ὅπως φάναι κατ' ὄμνηρον, ὅσον ὀνομαστὸν ἐξ ἀπὸ Γαίης,
 τοσοῦτον ἔλαυνε ἀφροσύνησι ῥωμαίων τε κ' τῶν ἄλλων
 ἀπάντων ἔθων, ἀλλ' ὅσον ὃ χαλκῶν τε καὶ τῶν ἄλλων
 ἡμᾶς εἰσὶν τὰ τῶν ἐλλήνων ἐλάσματα. ἀπᾶτριδες
 ἀπολίτες, ἢ κ' σποδοὶ τοῖς ἐντυχαίνουσιν ὡς φασὶ, κ' ξέ-
 νοι κ' παρεπίδημοι, κ' προσήλυτοι κ' ἀπίστοι. κ' ὑμᾶς
 δεῖ μοι ξυμφαίντ' αὖ, καὶ ἢ μὴ βούληθε καὶ ὃ βούλοισθε.
 ἴταλοι δὲ, τὰ σάρα κ' σπῆρα τῶν ἐσπερίων ἐς τὸδε πῆρα
 δέ φημι κ' σάρα, τελευταῖα τε κ' ἐλάσματα, πρὸς γε τὸ τε-
 λῶς κ' τὴν ἀρχὴν, ἢ τὸ δόλον κ' τὸ ἐλεύθερον. κ' ὅτω δὲ ὁμῶ
 ἐχθέροισιν ἐχόντοισιν, ἐστὶν ἰδὲν ἑλλήνων τῆς ἰταλίας ἐκαστα-
 χῆ, τὰ ἐλλήνων κ' ῥωμαίων ἀνυποσώτως διαδιδασκουλίας.
 ἐσπερίων δὲ ὄδων οὐδὲς ὄδῳ πῶποτε, ὅτι ὄδῳ ἴδῳ ἢ
 κῆσεν ἐν ἑλλάδι πῆ τὸν ἑλλῆνα λόγον διαδιδάξαντα. ὃ
 δὲ γὰρ οὐδὲ πλὴν αὖ, καὶ εἰ δωπηθέειν καὶ εἰ βουληθέειν δια-
 διδάξαν. τοῦ ἡγεμόντος τῶν οὐννων, πολλὰς τε ἄλλας ἐπαρ-
 χίας, κ' τὴν ἑλλάδα καταδαρδάψαντος. κ' νῦν ἐπιχειροῦ-
 λος ἡδὴ κ' τὴν εὐρώπῳ. ὃ μήτ' ἴδοιμι μήτ' ἀκούσαιμι, μή
 τ' εἶω, μήθ' ὑμεῖς, μήτ' ἄλλῳ τῶν ἐξ ἡμῶν. αὐτὸν δὲ μάλ-
 λον θεῶ ἐξολέσσειν, ὃ δωπηθέειν τοσοῦτον ἀφῆς, κ' μὴ ἐσε-
 τι νῦν κορεσθῆναι τῶν ἀνίνων ἀιμάτων, κ' μάλιστα τῶν
 ἡμῶν, δι' ἣν ἐκείνῳ δίδεν αἰτίαν δικαιοσύνης κ' πάνσοφον.

sed u. marg. Treben
de tue.